

PROLOG

Aeroport
Tbilisi, Georgia,
iulie 1999

Per total, aeroportul nu se deosebea de toate celelalte aeroporturi tipice orașelor mici de prin întreaga lume: nu era nici modern, dar nici nu puteai zice neapărat că arăta învechit. Era pur și simplu anost.

Eu și Kevin Hopko am ieșit pe poartă și am văzut doi bărbați: unul purta tricou și o geacă de piele neagră, era nebărbierit și avea ochii oboșiți. Celălalt era îmbrăcat cu o cămașă (fără cravată) și avea un sacou pe deasupra; acesta din urmă părea mai incisiv și mai alert. Sigur el era Giorgi Aramhișvili, la vreo 30 și ceva de ani, deci poate cu zece ani mai tânăr decât mine. Nu pe-atât de în vârstă pe cât mi-l închipuisem eu. Bărbatul avea o claie de păr negru, care arăta de parcă se împotriva mereu tentativelor de a-l împlânzi, mai ales la unu și jumătate noaptea, în terminalul Sosiri, într-o sală luminată mult prea puternic. Giorgi avea o statură obișnuită și se vedea după constituția sa că îi plăcea mâncarea bună și vinul de calitate. Acesta s-a apropiat de noi cu un zâmbet larg întipărit pe chip, ne-a întins mâna și a spus:

– Domnule John Baker! Mare plăcere am să vă întâlnesc în sfârșit!

Accentul său e sesizabil, însă îi puteai înțelege spusele.

– Bună, George, am spus. Mulțumim că ai venit să ne iei la ora asta târzie.

– Ce glumă e asta? râse el. Sunteți oaspeții noștri cei mai de seamă!

Pe celălalt tip, îmbrăcat cu geacă de piele, ni s-a spus că-l cheamă Nino, și am presupus că nu prea vorbea engleză, căci doar a dat din cap și a scos un fel de mormăit. Mi-a întins o carte de vizită:

AGENȚIILE „GOODWILL”
„BACK WIND” SRL
„ORBI” SRL

NINO MESKHIȘVILI

Consultant-șef pe probleme speciale

Str. Abașidze, nr. 72, Tbilisi, Georgia; Tel./Fax: (995 32) 232 958

Str. Kostava, nr. 75, Tbilisi, Georgia; Tel.: (995 32) 388 416

Str. 4 Aprilie, nr. 9, Poti, Georgia; Tel./Fax: (995 393) 26 155; (995 393) 23 878

Tel. mobil: (995 77) 303 665; (995 99) 501 501

M-am uitat la numele celor trei societăți: „Agențiile «Goodwill», «Back Wind» SRL și «Orbi» SRL”.

Am exclamat:

– Consultant-șef pe probleme speciale! Încântat de cunoștință, Nino.

Avea păr negru și aspru, care poate că ar fi fost ondulat, dacă nu era tuns în stil militar: o tunsoare care se potrivea cu trăsăturile sale faciale dure, aproape sălbatice. A mormăit iar și a dat mâna cu noi într-un mod destul de oficial.

Pe când Nino îi dădea cartea sa de vizită și lui Kevin, strângându-i mâna, m-am uitat la chipul lui Kevin care devenise deja o mască politicoasă, în spatele căreia aveau loc tot felul de calcule și de analize, căci ochii săi văd totul și nu le scapă nimic niciodată.

Am zâmbit și i-am zis lui George:

– Ar trebui să mergem să ne luăm bagajele.

– John, mi-a spus el. Nu trebuie să vă preocupați voi de asta. Mă ocup eu de procedurile vamale. Haideți cu mine.

Am fost conduși afară din terminalul Sosiri pe o ușă laterală, apoi am urcat pe scări și am ajuns într-o sală mică, cu un semn pe care scria „Sală de primiri VIP-uri”. Acolo se mai aflau alți doi bărbați la costum, care ne-au zâmbit cu profesionalism, apoi ni s-a făcut cunoștință. Unul era de la Ministerul georgian al Industriei și Comerțului, iar celălalt era domnul Revaz, despre care George ne-a spus că era un membru important al conducerii domeniului viticol. Niciunul nu părea să vorbească limba engleză, așa că interacțiunea noastră a presupus numeroase zâmbete și încuviințări, în timp ce Nino ne-a turnat tuturor un pahar de (după cum s-a dovedit ulterior) vin spumant dulce și ne-a întins un platou mare cu ciocolate asortate. Exact ce ne lipsea după un zbor de la Sydney la Londra, apoi încă unul de șapte ore către est, și abia după aceea am ajuns la destinație în miez de noapte, oboșiți de nici nu știam ce e cu noi.

Era aproape două noaptea. S-a ciocnit în cinstea venirii noastre și a succesului înțelegerilor pe care urma să le încheiem, dar și în cinstea mea și a lui Kevin, a țării noastre, Australia, și a vinului.

Într-un final, George a spus iar că se ocupă el de procedurile vamale, și m-am întrebat în sinea mea ce însemna asta, dat fiind faptul că aveam doar trei valize obișnuite date la cală și nimic de declarat. M-a fulgerat gândul că nu știam regulile din această țară. Eram departe de casă.

Pe când George a dat iar mâna cu mine, ni s-au întâlnit privirile și ne-am uitat unul la altul preț de un moment, după care acesta s-a grăbit să iasă din încăpere, lăsându-ne singuri cu cei trei bărbați care nu vorbeau engleză și care păreau să aibă locuri mai bune în care preferau să fie, cum ar fi în pat. Îmi amintesc că m-am întrebat dacă această afacere neverosimilă urma sau nu să fie încununată de succes, sau dacă aveam să regret că pusesem piciorul pe pământ georgian.

Ori poate că treaba avea să stea pe undeva pe la mijloc.

Pe chipul lui Kevin a rămas întipărită acea mască politicoasă. Știam că nu avea să-mi dea de înțeles ce părere își făcuse până ce nu rămâneam singuri, și respectam asta.

În schimb, Nino a mai turnat un pahar din vinul acela dulce și mi l-a întins. Din proprie experiență, uneori singurul lucru pe care-l poți face în viață e să pornești într-o aventură și să vezi unde te poartă drumul, iar asta s-a numărat cu siguranță printre aceste momente. Am luat paharul de la Nino, l-am ridicat înspre el și am băut.

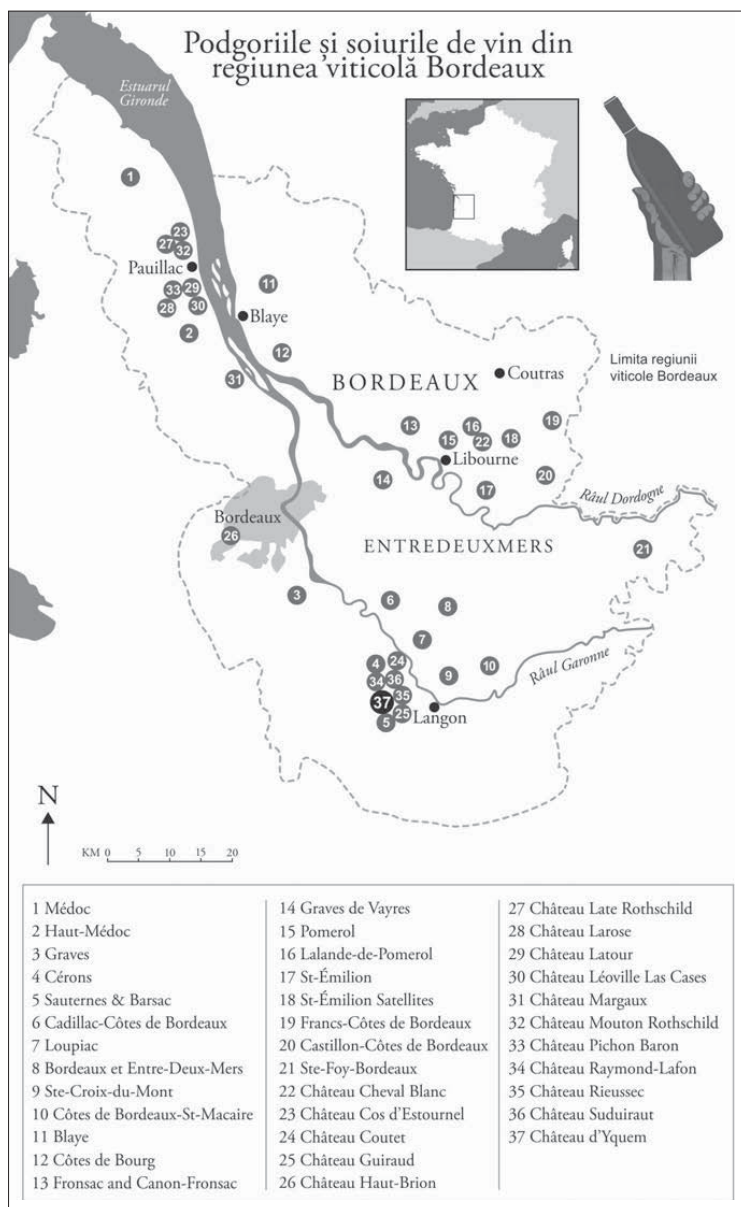
Mi-am zis că oricare avea să fie deznodământul, nu va fi anost. Privind retrospectiv, avusesem perfectă dreptate.

Cu toate acestea, ar trebui să vă povestesc cum am ajuns aici. Totul începuse cu luni întregi în urmă, de cealaltă parte a lumii.

Europa de Est Îndepărtată și Rusia

Podgoriile și soiurile de vin din regiunea viticolă Bordeaux

CUPRINS

Prolog	9
Hărți	12

PARTEA I ÎNAINTE DE VIZITA ÎN GEORGIA

Capitolul 1: O listă misterioasă	17
Capitolul 2: Spargerea codului	31
Capitolul 3: Vremea poveștilor cu Neville	36
Capitolul 4: Frăția Vinului	43
Capitolul 5: <i>Should i stay or should i go now?</i>	49
Capitolul 6: Zborul spre Tbilisi	59

PARTEA A II-A GEORGIA

Capitolul 7: Ei bine, vreți să achiziționați un domeniu viticol?	71
Capitolul 8: Tbilisi pe timp de noapte	88
Capitolul 9: Cramele	101
Capitolul 10: Gustul istoriei	110
Capitolul 11: Hoinărind prin centrul vechi al orașului Tbilisi	123

Capitolul 12:	<i>Supra!</i>	126
Capitolul 13:	Furtuni în cramă	135
Capitolul 14:	Alegerea celor 12 sticle	142
Capitolul 15:	Ultima noapte la Tbilisi	156

PARTEA A III-A DUPĂ VIZITA ÎN GEORGIA

Capitolul 16:	Kevin își face un prieten	169
Capitolul 17:	Treburile intră pe un făgaș normal	172
Capitolul 18:	La urma urmei	195
Capitolul 19:	Printre dărâmături	201
Capitolul 20:	Cum împărțim duzina	203
Capitolul 21:	Noi începuturi	209
Capitolul 22:	Bărbatul în negru	215
Capitolul 23:	O noapte încărcată de mister și dragoste	221
Capitolul 24:	Încă sunt în joc... ..	229
Capitolul 25:	Gașca se reunește	233
Capitolul 26:	O scrisoare de dragoste cu aer londonez	237
Capitolul 27:	Un trotuar parizian	246
Capitolul 28:	S-a „crăpat” treaba în Bordeaux	251
Capitolul 29:	Château d'Yquem	258
Capitolul 30:	Eterna chichiță	272
Capitolul 31:	Cât de tare vreți asta?	277
Capitolul 32:	Priveliștea din suburbia Bronte	285
Epilog		289
Glosar		305
Mulțumiri		310
Index		313